

Oració subordinada

Una **oració subordinada** és una oració composta, és a dir, formada per més d'un verb.

Cada verb és el nucli d'una oració diferent, que s'ajunten formant l'oració composta en què cada frase depèn d'una altra.

Es necessiten l'una a l'altra per tenir sentit complet i no poden funcionar independentment.

Exemple: Necessito *que m'escoltis*.

Les oracions subordinades poden funcionar com un
adjectiu, un substantiu o un adverbi.

- Oracions subordinades substantives:

equivalen a un **nom** o **pronom** i es poden substituir per aquests.

Sempre es podrà substituir per **això** o **allò**.

Exemple: M'agrada *que em facis suc de taronja.*

M'agrada *la taronjada.*

M'agrada *això.*

- Oracions subordinades adjectives:

equivalen a un adjectiu i es poden substituir per aquest.

Exemple: La noia *que era de Barcelona* em va ajudar.

La noia *barcelonina* em va ajudar.

- Oracions subordinades adverbials:

equivalen a un adverbi i es poden substituir per aquest.

Exemple: Quan arribis, truca'm.
Després, truca'm.

Oració subordinada substantiva

Les **oracions subordinades substantives** realitzen la funció sintàctica d'un substantiu

Funció	Exemples
Subjecte	No m'agrada que arribis tard.
Predicat Nominal o Atribut	Qui no vulgui pols, que no vagi a l'era. Vull que vinguis a veure'm. Aquest noi no és el que semblava.
Comp. Directe (CD)	Vull que vinguis. No sé quan vindrà. Digueu-me si encara falta molt.
Comp. Indirecte (CI)	Fes un petó a qui estimes més.
Comp. Règim Verbal (CRV)	Recorda que has de venir
Complement del Nom (CN)	Tenia la idea que s'equivocava.
Complement Agent (passiv)	L'aprobat és desitjat pels qui s'examinen

Les oracions subordinades substantives

Poden ser de quatre tipus:

- a) **Completives**
- b) **D'infinitiu**
- c) **Interrogatives**
- d) **De Relatiu**

Subordinades substantives Completives

Van introduïdes per la conjunció *que*.

Exemples

Us demano [*que m'escriviu.*]

Pensava [*que aprovaria l'examen.*]

Subordinades substantives d'Infinitiu

Van introduïdes per aquesta forma no personal del verb que és el nexce que uneix les dues oracions.

Exemples

No m'agrada [*beure alcohol.*]

M'ha ofert [*treballar de cangur.*]

Interrogatives indirectes

Van introduïdes per un pronom interrogatiu (*què, com, on, quin, quant, qui, ...*).

Exemples

No sabia [*què volia.*]

M'agrada [*com explica acudits*]

Subordinades substantives de Relatiu

Van introduïdes per un pronom relatiu (*qui, el que, les qui...*).

Exemple

Sempre parla [d*el que no sap.*]

CANVI I CAIGUDA DE PREPOSICIONS

En les oracions substantives **completives** (amb la conjunció **que**) i amb les d'**infinitiu**, cal anar amb compte amb les preposicions.

– La conjunció **QUE** no pot anar **mai** precedida d'una preposició, per tant, **la preposició cau** en aquests casos:

*No t'oblidis **de la novel.la**. (oblidar-se d'alguna cosa)*

*No t'oblidis **de que has de comprar la novel.la** (**incorrecta**)*

*No t'oblidis **que has de comprar la novel.la**. (**correcta**)*

L'**infinitiu** només admet la preposició **a** o **de** al davant

– La preposició **EN** canvia a **A** davant d'infinitiu:

*Pensa **en** tornar-me el llibre. (**incorrecta**)*

*Pensa **a** tornar-me el llibre. (**correcta**)*

*Confia **en** recuperar tot allò. (**incorrecta**)*

*Confia **a** recuperar tot allò. (**correcta**)*

El verb **dubtar** requereix una preposició, **de**.

Què ha passat amb la preposició quan va seguida de la conjunció **que** o d'un **infinitiu**?

*Els votants dubten **de** la sinceritat del president.*

*Els votants dubten **∅** que el president sigui sincer.*

La preposició ha caigut.

*Els votants dubten **de** fer-ho.*

*Els consellers confien **en** l'aprovació del projecte.*

*Els consellers confien **∅** que s'aprovarà el projecte.*

La preposició ha caigut.

*Els consellers confien **a** aprovar el projecte.*

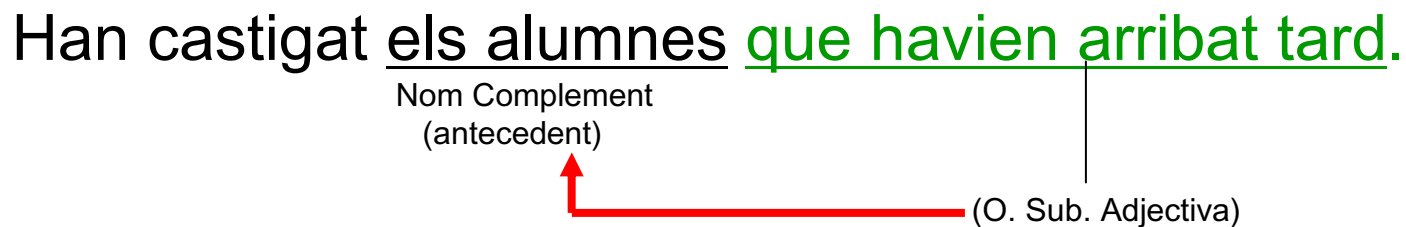
Hem canviat la preposició *en* per *a*.

Oració subordinada adjectiva

Les O. S. Adjectives van precedides per un **pronon, un adjectiu o un **adverbi relatiu** que complementen un nom o un pronon.**

Fan las funcions de l'adjectiu.

Les oracions subordinades de relatiu adjectives funcionen dins l'oració principal com a **complement d'un nom**, el qual és el seu antecedent:



Fixem-nos que en aquest cas l'oració *que havien arribat tard* pot ser substituïda per un adjectiu (impuntuals) en funció de complement de nom.

formes i funcions

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

QUE

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUE</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)				(13)		

- (1) Subjecte:

El noi **que** ens ha saludat va estudiar amb mi a la universitat.



- (2) CD:

Per fi ens comprarem el cotxe **que** tant hem desitjat.



- (3) CCT:

Sempre vas a comprar els dies **que** plou.



prep + QUI

Referit sempre a persones

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)				(13)		

- (4) **CI:**

Sortejaren un viatge entre els nois **a qui** van vendre les butlletes.




- (5) **CRV:**

Les persones **en qui** confies de debò mai no et trairan.



- (6) **CC Companyia:**

Han detingut el Joan, **amb qui** havia anat alguns cops al cinema.



	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)				(13)		

(prep) + ON

- (7) CC de lloc:

El poble **on** viu és força tranquil.



Pujarem a la Mussara, des d'**on** es veu tot el Camp de Tarragona.



prep + QUÈ

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)				(13)		

- (8) **CC de lloc:**

Ens vam aturar a la sala **en què** exposaven els quadres de Miró.

- (9) **CRV:**

Aquí tens la llista d'aliments **de què** has de prescindir per seguir la dieta

- (10) **CC de mode / CC d'instrument:**

La causa de l'accident va ser la velocitat **a què** anava.

La policia va trobar el ganivet **amb què** es va cometre l'assassinat.

- (10) **CC de causa**

Aquests són els motius **per què** ha estat acusat.

(prep) + art + QUAL(S) (I)

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

- (11) Els relatius compostos poden substituir els relatius invariables (**que, qui, què, on**); ara bé, cal tenir en compte que:

1. El relatiu compost només pot substituir el relatiu **que** en les oracions explicatives:

Les nostres mares, **que /les quals** van viure temps més difícils, sempre estalviaven la llum.



(prep) + art + QUAL(S) (I)

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

2. És aconsellable usar les formes compostes en construccions que puguin semblar confuses o ambigües:

La filla del pintor, a **qui** vam dir adéu , sortia amb en Joan.
(la filla?, el pintor?)

La filla del pintor, a **la qual** / **al qual** vam dir adéu, sortia amb en Joan.

(prep) + art + QUAL(S) (II)

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

3. El relatiu compost és l'única forma possible darrere de preposicions tòniques:

La sessió, durant **la qual** es va protestar contra els nous pressupostos, va acabar amb incidents.

L'avi va despenjar el quadre rere **el qual** havia amagat el sobre dels diners.

Li han trencat les ulleres, sense **les quals** és incapaç de distingir res.

(prep) + art + QUAL(S) (II)

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

- (12) CN: Presenta la següent estructura:

SN (antecedent) + (prep) + art + N + **de + art + qual**

S'han enfrontat al **govern**, contra la prepotència **del qual** no es pot fer res.

(prep) + LA QUAL COSA

- (13) És la forma neutra del relatiu compost i pot substituir un antecedent global (una oració):

	Subjecte	CD	CC de temps	CI	CC de lloc	CRV	Altres CC	CN
<u>QUE</u>	(1)	(2)	(3)					
prep + <u>QUI</u>				(4)		(5)	(6)	
(prep) + <u>ON</u>					(7)			
prep + <u>QUÈ</u>					(8)	(9)	(10)	
(prep) + art + <u>QUAL(S)</u>	(11)							(12)
(prep) + <u>LA QUAL COSA</u>	(13)	(13)			(13)			

L'equip ha millorat el joc, **la qual cosa** ens fa pensar que pot salvar la categoria.
Antecedent

Només quan no va introduït per preposició es pot substituir per les construccions **fet que**, **cosa / coses que**:

L'equip ha millorat el joc, **la qual cosa / fet que / cosa que** ens fa pensar que pot salvar la categoria.

S'ha comportat com una criatura petita per **la qual cosa** tindrà el càstig adequat.

Tipus d' O. S. ADJECTIVES O RELATIU

Les oracions de relatiu poden ser de dos tipus:

ESPECIFICATIVES I EXPLICATIVES

- **Especificatives:** restringeixen o limiten l'extensió significativa de l'antecedent:

Els atletes **que van arribar molt cansats a meta** eren tarragonins.

Tipus d' O. S. ADJECTIVES O RELATIU

- **Explicatives:** amplien o afegeixen una qualitat no essencial de l'antecedent; van sempre entre comes:

Els atletes, **que van arribar molt cansats a meta**, eren tarragonins.

En la primera oració ens referim **només** als atletes que es van cansar molt; en la segona, a tots els atletes.

Els grups **el que, la que, els que, les que** són incorrectes quan equivalen a **art + qual** o a **què, qui**:

* El ganivet amb ~~**el que**~~ han matat el botiguer és d'un model rar.

El ganivet amb **el qual** / **què** han matat el botiguer és d'un model rar.

En canvi són correctes quan l'article té un cert valor pronominal, equivalent al demostratiu (l'antecedent es pot inserir entre l'article i el pronom):

Deixa'm aquestes tisores i **les que** hi ha al calaix de dalt.

Deixa'm aquestes tisores i **les / aquelles que** hi ha al calaix de dalt.

Deixa'm aquestes tisores i **les (tisores) que** hi ha al calaix de dalt.

Els grups **el que, la que, els que, les que** són incorrectes quan equivalen a **art + qual** o a **què, qui**,

En canvi són correctes quan l'article té un cert valor pronominal, equivalent al demostratiu (l'antecedent es pot inserir entre l'article i el pronom):

- Deixa'm aquestes tisores i **les que** hi ha al calaix de dalt.



- Deixa'm aquestes tisores i les / aquelles **que** hi ha al calaix de dalt.



- Deixa'm aquestes tisores i **les** (tisores) **que** hi ha al calaix de dalt.

Oració subordinada adverbial

Les **O. S. adverbials** fan, en l'oració composta, la mateixa funció que un adverbi, és a dir complement circumstancial.

En l'oració simple i es poden intercanviar per aquest.

N'hi ha de diferents tipus introduïdes per una conjunció determinada i es poden dividir en **pròpies i impròpies**.

O. S. Adverbials pròpies

- Són aquelles que es poden substituir per un adverbi o una **locució adverbial**.
- La seva funció és la de Complement Circumstancial
- Poden ser de **lloc, temps i mode**

- **Temporals**: moment en què es produeix el fet.

Nexes: **abans que, quan, mentre, després que, des que...**

Ex.: *Quan va arribar*, van aplaudir.

- **Locatives**: localització del fet.

Nexes: **on**

Ex.: Vés *on vulguis*.

- **Modals**: manera.

Nexes: **com, com si...**

Ex.: Camina *com pot*.

O. S. Adv. pròpies d'infinitiu, de gerundi i de participi

Les oracions subordinades adverbials pròpies també s'introdueixen amb les formes no personals del verb:

- infinitiu,
- gerundi i
- participi,

que generalment tenen un **valor temporal** i, a vegades, de **manera**.

. Amb **infinitiu**, precedit d'una preposició o locució prepositiva(amb valor **temporal**;de vegades,de **manera**).

Exemple:

En arribar a casa, he fet el dinar.

(amb sentit temporal)

. Amb **gerundi**, amb sentit temporal i de manera. Només pot indicar anterioritat o simultaneïtat respecte de l'acció principal.

Exemples:

- *Vam coincidir **tornant de vacances**.*

- ***Havent dinat**, fa una migdiada.*

(amb valor temporal)

Exemple:

*L'Anna fa els deures **tot mirant la televisió**.*

(amb valor modal)

. Amb **participi**, amb sentit temporal.

Expressa un temps anterior a l'acció del verb principal.

Exemple:

***Trencat el consens**, cadascú es preocupa dels seus interessos personals*

O. S. Adverbials impròpies

Són aquelles que no es poden substituir per un adverbi o locució adverbial però realitzen en l'oració la funció d'aquests.

Poden ser

- **causals,**
- **finals,**
- **consecutives,**
- **comparatives,**
- **concessives i**
- **condicionals**

- **Causals:** indiquen la causa de l'acció.

Nexes: **perquè, ja que, com que...**

Ex.: Vinc *perquè* no em trobo bé.

- **Finals:** indiquen finalitat.

Nexes: **perquè, a fi que, per tal que...**

Ex.: Vinc *perquè* m'ajudis.

- **Consecutives:** expressen conseqüència.

Nexes: **tant...que, massa...perquè**

Ex.: Parla tant *que* m'atabala.

- **Comparatives:** estableixen una comparació (d'inferioritat, igualtat o superioritat).

Nexes: més ...que, menys ...que, tan...com

Ex.: És *tan* alt *com* son pare.

- **Concessives:** expressen una concessió.

Nexes: *encara que*, *malgrat que*..

Ex.: Sortirem d'excursió, *encara que* plogui.

- **Conditionals:** expressen condició.

Nexes. *si*, *en cas que*...

Ex.: *Si* arribes aviat, anirem al cinema.